

vere det vanskelige og meget vidtløftige Regnskabs for Krigsministeriets Bedkommende. Der blev først i September Maaned beffikket en ny Revisor, og det vil altsaa sees, at det ikke kunde være muligt for Statsrevisionen at fremkomme med sit Arbeide i October 1855. Men for tillige at vise, at Statsrevisionen desuagtet har gjort sit Mulige for at faae sit Arbeide tilendebragt, skal jeg kun gjøre opmærksom paa, at Antegningerne til Krigsministeriet, altsaa det Ministerium, i hvis Revision der var indtraadt en Standsning, ere blevne tilskillede Krigsministeriet, som det vil sees af den trykte Beretning til Rigsdagen, dat. 22de November 1855. Det var altsaa i Løbet af et Par Maaneder, at man var færdig med Arbeidet, og Besvarelsene bleve først modtagne den 22de April 1856. Det var altsaa umuligt for Statsrevisionen at aflevere sit Arbeide til nogen Rigsdag for den, der sammentraadte i Efteraaret 1856, og dette er fæet; det vil nemlig sees, at Beretningen til Rigsdagen er underkrybet den 26de November 1856. Men det er endnu ikke tilstrækkeligt til at bedømme de factiske Forhold. Det vil nemlig sees, at Statsrevisorernes Beretning til Rigsdagen om Statsregnskabet for Aaret 1854—55 — det følgende Aar — som i sin Tid er omdeelt til de Herrer, er dateret den 17de December 1856 altsaa i det samme Aar, i hvilket Statsrevisionen blev færdig med Regnskabet for 1853—54, er den ogsaa bleven færdig med Regnskabet for 1854—55, og der er kun forløben en Tid af 3 Uger imellem Indleveringen af begge Regnskaber. Det sees altsaa, at til Regnskabet for 1854—55 har Statsrevisionen ikke brugt længere Tid end den, som maatte ansees at være den tilmaalt af Rigsdagen, idet det er indleveret Aaret efter, at Statsrevisionen havde modtaget Regnskabet. Regnskabet for 1854—55 er modtaget i Efteraaret 1855 og afleveret til Rigsdagen i Sessjonen 1856—57. Det forekommer mig, at disse factiske Oplysninger, som foreligge Rigsdagen, ikke burde være undgaaede Noget, som gjør Bemærkninger om, hvilken Tid Statsrevisionen bruger til at fuldføre sit Arbeide.

Jeg skal dernæst betragte Sagen saaledes, som den stiller sig for mig i dens to Hoved-

dele, nemlig først forsaavidt den afgivne Betænkning maa betragtes som en Kritik over Statsrevisionens Arbeide, og i saa Henseende kan jeg ikke skønne rettere, end at Statsrevisionen maa være vel tilfreds med den Kritik, som deri findes over det præsterede Arbeide. Det er vel sandt, at ikke alle de Indstillinger, som Statsrevisionen har gjort, ere tagne tilfølg; men jeg skal i saa Henseende gjøre opmærksom paa, at de vigtigste Punkter — de tre Punkter, hvori der findes en egentlig Afvigelse Sted — ere de, som angaae de politiske Spørgsmaal, nemlig de store Udgifter, der som beffendt ere foranledigede ved Rustningerne, og desuden en særegen Post, som findes under Domainerne, idet der var opført en Udgift af 217,000 Rb. for at afholde Erstatningen for Møllevangens Ophævelse i Slesvig. Denne Fremgangsmaade har Statsrevisionen anseet for stridende mod Loven. Ligeledes har Statsrevisionen anseet de øvrige store Udgifter for en Overtrædelse af Finansloven. Den samme Anskuelse har ogsaa Folkethingets Udvalg havt, der har kun med Hensyn til Formen, hvori dette skulde udtrykkes, vist sig en Forskellighed. Statsrevisionen gif nemlig ud fra, at man ikke kunde tage Hensyn til den Rigsretsdom, der var faldet, idet man kun kunde anerkjende denne som en Afgjørelse for de Posters Bedkommende, som dengang vare forelagte; og de Poster, som foresandtes i Regnskabet for 1853—54, hvorom her er Spørgsmaal, vare ikke indbefattede under Rigsretstillalen; man meente derfor, at Rigsdagen ikke burde gaae ind paa at tage nogen Bestemmelse herom, for derved indirecte at erklære, at man ikke billigede det Sted. Statsrevisionen meente derfor — jeg taler her om Statsrevisionens Majoritet, der var nemlig ogsaa en Minoritet — at det ikke var rigtig at yttre sig om, hvorvidt disse Udgifter vare hensigtsmæssige eller ikke; men for at dette skulde fremtræde end yberligere, havde Statsrevisionen foreslaaet: det billiges, at Statsrevisionen ingen Indstilling har gjort om disse Udgifter. Denne Form er jo imidlertid ikke bleven billiget af Udvalget i Folkethinget, idet man har sagt, at da det viser sig, at disse Penge ikke kunne erholdes tilbage, blivde de at føre til Udgift. Det vil